

BOYUN EGME

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 28 HAZİRAN 2019 CUMA ■ 1 TL

Fakirimiz emek verir, başkanımız zengindendir

Tehlikeli olan, solcu hatta sosyalist insanların bir patronun peşinden gitmesi, o patronun zenginliğine neredeyse kefil olması değil. Tehlikeli olan, bu ülkenin yoksullarına "bizi ancak zenginler yönetebilir" dedirtilmesidir. • Sf 3

NORMALİNİZ BATSIN

2 TEMMUZ 1993: GERİCİ KALKIŞMA

Bazı günler var ki, "o gün neler yaşanmıştı" diye anlatmak gerekmez. Unutulmaları için tarihi anmanız yeter. 2 Temmuz Türkiye için böyle bir tarihtir. Unutulmaz.

O gün neler yaşandığı unutulmaz ama "o günlerde ne oldu, geleceğe ne devretti" sorularının yanıtını sık sık hatırlatmak gerekir. Çarpıtmalar, yalanlar, hafife almalarla unutturulmak istenir çünkü...

2 Temmuz bir aydın katliamıdır. Hedef alınan en başta Aziz Nesin'dir. Katledilenler yazar, ressam, müzisyen değil, en önce aydın olmayı seçmiş, halkını aydınlatmayı seçmiş olanlardır. Düşünen gözüpek insanlara göz dağı vermek, onları kavgadan düşürmek amaçlanmıştır.

2 Temmuz düzenin güçlü payandalarından mezhepçiliğin bir kıskırtmasıdır. Türkiye'yi yıllar sonra Ortadoğu'da kirli projelerin, emperyalist yağmanın askeri yapan, şeriatçı militarizmin yollarını döşeyen bu kıskırtmadır. Aleviler ve alevilik, bunun önünde engel olmasınlar diye hedef alınmış, sindirilmek istenmiştir.

2 Temmuz bir devlet operasyonudur. Sermaye devleti, zaman zaman kendi başına da bela olan gerici güruhu azdırmış, katliama teşvik etmiş ve yaptığı katliamı seyretmiştir. Sözüünü ettiğimiz devlet birilerinin derin devlet dediği, Ergenekon dediği şey değildir. Devlet burada, Demirel'in "Devletin derini sığı olmaz" diyerek işaret ettiği devlettir. Patronların devleti...

2 Temmuz bir gerici kalkışmadır. İlericilere, aydınlara, emekçi halka göz dağı vermek her zaman zor olmuştur. 2 Temmuz katliamının fazla zorlanmadan başardığı şeyse, gericiliğe, ülkedeki tarikatçı, cemaatçı, şeriatçı topluluğuna cesaret vermektir. 2 Temmuz'un cezasız kalması, gericiliği cesaretlendirmek içindir. Bunun sonuçları da görülmüştür.

26 yıl sonra bunun için diyoruz ki: Gericilikle uzlaşmak yanlıştır.

Çünkü gericilikle uzlaşmak, sadece onu cesaretlendirmeye yarar.

800 BİN FARK ATTİ AMA HER ŞEY NORMAL

23 Haziran'da AKP'nin yaşayacağı bir yenilginin bütün hesapları tersine çevireceği, Erdoğan'ın tepetaklak yuvarlanacağı söyleniyordu. AKP yenilgiye uğramadı: Bir hezimet yaşadı! 23 Haziran akşamı sokaklara dökülen halka söylenenlerdeyse oldukça yumuşak mesajlar hakimdi. "Şimdi eğlenin. Yarın sabah hayat kaldığı yerden devam edecek. Erken seçim mi? O nereden çıktı!" • Sf 2-3

TEK ADAMLA YÖNETEMEDİKLERİNİ NORMALLEŞMEYLE YÖNETECEKLER

Erdoğan 17 yılda patronlara çok şey verdi, çok şey kazandırdı. Bunu sık sık da hatırlattı: Ne istediniz de vermedim dedi. Grev sorunuzu çözdük daha ne yapalım dedi.

Bir de demedikleri vardı: Ülkenin en kârlı sanayi kuruluşlarından TÜPRAŞ'ı size peşkeş çektim demedi. Milyarlarca liralık özelleştirmeyi 10 yıla sığdırırken, devletin malını size yarı fiyatına bıraktım demedi. Onun yerine kazançlarını hatırlattı. Koç Holding'e çatan bakanların gizleyemediği gerçek, başta Koç ülkenin en zenginlerinin AKP döneminde zenginlikleri daha da hızlanarak büyüdü.

Erdoğan sermayeye dönüp "bütün bunları ben yaptım" derken haklıdır. Bütün bunlar Erdoğan'ın kurduğu gerici çeteleşmeyle başarıldı. Erdoğan'ın gücünü tarikat ve cemaatlerden alan gur sesi işçi ve emekçilerin de sesini bastırdı.

Şimdi bu devir kapanıyor. Erdoğan'ın bağırıp çağırımları, zorbalıkları halkı yordu. Sermaye bu şekilde devam etmesinin zorluklarını görüyor.

Kazanımlarından vaz geçmeye de niyeti yok.

Normalleşme işte bu arayışın adı: Sömürü düzenini sürdürmek, bu düzen altında halkı yönetmek için başka normal yollar arıyorlar.

FATİH YAŞLI'YLA SÖYLEŞİ: 'SINIF SİYASETİNDE ISRAR KAZANDIRIR'

Erdoğan elbette ki bir kutuplaşma siyaseti izliyor ama sahte kutuplaşmalar üzerine inşa edilmiş bir siyaset bu. Yani esas çelişkinin, emekle sermaye, yoksullukla zenginlik arasındaki çelişkinin üzerini örten, bunun yerine dinsel-kültürel bir kutuplaştırma siyaseti üzerinden yoksul sınıfların sınıf kinlerini manipüle eden, onların düzene yönelmesi muhtemel öfkelerini, "vesayet rejimi"ne, "kodamanlar"a, "milletin değerlerine yabancılaşmış olanlara", "Cehape zihniyetine", "laikçi"lere yönelten bir siyaset. Bunun ise tek bir panzehri var: Uzlaşma talep etmek değil, tüm bu sahte kutuplaştırmaların karşısına gerçek bir kutuplaşma siyasetiyle çıkmak. • Sf 2

Hareketli günler yaşadık. Şimdi halktan bu günlerin yarattığı enerjiyi sandığa bırakıp devam etmesi isteniyor.

Yoksulluk, işsizlik, sömürü, yağma belki savaş... Patronlar tüm bunları "normalleşme" diyerek kabul ettirmek istiyor.

İşçilerin ve emekçi halkın, yetkiyi patron siyasetçilere devredip kenara çekilmesi sadece yıkım getirecektir. Halk uyanık olmazsa, patronlar büyük uzlaşmanın keyfini çıkarır, krizi yoksullar yaşar.

Normalleşme'den söz edenler, sömürüyü normalleştirmek, zorbalığı çekilir kılmak peşinde.

Halkın, işçilerin çıkarlarını temsil edenler bu tezgaha girmedikleri için hedef alınıyor ama boşuna.

PATRONLARLA KUCAKLAŞMAYIN, KRİZDE KAYBEDERSİNİZ

Yerel seçimler, Türkiye siyasetinde önemli bir hareketlenmenin olduğu bir dönemde yaşandı. Bu hareketlenmenin karşılıkları çok farklı cephelerde gözlemlenebilir. Komünistlerin, bu sefer gerçek bir güç olarak düzenin seçim gündemine kendilerini dayatabilmeleri bu cephelerden birisidir.

Önemli bir cephede, 5 yılı aşkın bir zamandır farklı yollarla ayakta tutulan denklemlerin bozulmasıdır.

Bu hareketlenmenin altındaysa, yoksullaşma ve ekonomik sorunlar duruyor. Sermayenin en büyük korkusu, sistemin kaçınılmaz olarak ürettiği sorunların halkı harekete geçirmesi ve kontrol edilemeyecek toplumsal hareketlere kapıyı açmasıydı.

Seçimler, bu işaretlerin sonucu olduğu kadar, bu kapının kapanması için kullanılan bir araç da oldu.

23 Haziran oylaması, bazı tarikatlerin, faşist partinin türevi İYİP'in, kimi zenginlerin katkı koyarak kontrol etmeye çalıştıkları bir halk tepkisini de ortaya çıkardı.

Şimdi bu sonuçtan "kucaklaşma" çıkartmaya çalışanların derdi bellidir.

"Biz hepimiz" edebiyatı, "aynı gemide değiliz" diyen çatlak sesleri bastırmak içindir.

İşçilerin, emekçi halkımızın iyi anlaması gereken budur: Patronlarla kucaklaşmak yıkım getirir.

Fatih Yaşlı sorularımızı yanıtladı 'SINIF SİYASETİNDE ISRAR KAZANDIRIR'

Erdoğan elbette ki bir kutuplaşma siyaseti izliyor ama sahte kutuplaşmalar üzerine inşa edilmiş bir siyaset bu. Yani esas çelişkinin, emekle sermaye, yoksullukla zenginlik arasındaki çelişkinin üzerini örten, bunun yerine dinsel-kültürel bir kutuplaştırma siyaseti üzerinden yoksul sınıfların sınıf kinlerini manipüle eden, onların düzene yönelmesi muhtemel öfkesini, “vesayet rejimi”ne, “kodamanlar”a, “milletin değerlerine yabancılaşmış olanlara”, “Cehape zihniyetine”, “laikçi”lere yönelten bir siyaset. Bunun ise tek bir panzehri var: Uzlaşma talep etmek değil, tüm bu sahte kutuplaştırmaların karşısına gerçek bir kutuplaşma siyasetiyle çıkmak.

Akademisyen ve yazar Fatih Yaşlı, 31 Mart seçimleri öncesinde ve 23 Haziran oylamasına giden dönem boyunca Birgün gazetesinde yazdıklarıyla ve savunduğu görüşleriyle pek çok kez tartışmaların konusu oldu.

Yaşlı, bu ülkenin boyun eğmeyen Marksistlerinin sıklıkla karşılaştığı eleştiri ve saldırıları göğüslemekle kalmadı, düşünce dünyamızın kısır, korkak ve çıkarıcı birikimine karşı da saldırıya geçenler arasında oldu.

Fatih Yaşlı, Boyun Eğme'nin seçim sonrasında ilişkin sorularını yanıtladı.

23 Haziran seçimlerinin ardından henüz birkaç gün geçti. Bu birkaç günde söylenenlere, atılan ilk adımlara değilse bile deklare edilen konumlanışlara bakarak seçim sonuçlarının ötesine geçen değerlendirmeler yapılabilir mi? 23 Haziran durağından geçen Türkiye şimdi nereye gidiyor?

23 Haziran AKP rejimiyle sermaye düzeni arasındaki ilişkinin mahiyetini göstermesi açısından büyük önem taşıyordu. Yani AKP seçimi bir şekilde kazanarak “serbest seçimler”i fiilen sonlandıracak mıydı yoksa düzenin kendisine çizdiği sınırları esnetmede daha fazla ileri gitmeye cesaret edemeyerek İstanbul'u bırakacak mıydı? AKP ikincisini tercih etti ve rejimle düzen arasındaki krizin daha da büyümesini şimdilik frenlemiş oldu. Ancak seçim sonuçları daha bir sene önce adı resmi olarak “Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi” olarak konulan rejimin yerleşmeyi başaramadığını çok net bir şekilde gösterdi. Dolayısıyla hem iktidar hem muhalefet “normalleşme” yönünde birtakım adımlar atsalar bile rejimin meşruiyet krizi önümüzdeki süreçte daha da derinleşecek, yeni partilerin, yeni oluşumların, yeni ittifakların ortaya çıkışı hızlanacak. Ayrıca rejimin krizinin derinleşmesine koşut

olarak Türkiye kapitalizminin, düzenin yaşadığı kriz de derinleşecek. Siyasal krizlerle ekonomik krizlerin çıkışmasının radikal birtakım kırılmalara yol açtığını tarihsel tecrübeyle bildiğimize göre bizde de benzer gelişmelerin yaşanma ihtimalinin giderek arttığını söyleyebiliriz kanımca.

23 Haziran'dan önce özellikle yazılarınızla, seçim sonrasında ülkenin seçimlerden çok daha gerçek ve kritik konularla meşgul olacağına işaret ediyordunuz? Bu birkaç gün bu fikrinizi doğruladı mı?

Evet, hemen esas gündeme döndük. Bir süredir Türkiye'de hem rejimin hem düzenin geleceği üzerinde kısa vadede belirleyici olacak temel faktörün S-400 füzeleri olduğunu yazıp çiziyorum. Peki neden temel faktör? Çünkü S-400'ler alınırsa Türkiye yönetici sınıfının 1946'dan beri izlediği ana yönelim, yani Amerikancılık ve NATO'culuk açısından ciddi bir kırılmaya tekabül edecek. Türkiye'nin Atlantik ittifakının ve dolayısıyla uluslararası sistem içerisindeki rolünün sorgulandığını göreceğiz. Bunun bir de ekonomi-politik bir boyutu var. Eğer bu füze sistemleri alınırsa göbekten Batı kapitalizmine bağımlı Türkiye kapitalizmi, ABD'nin uygulayacağı ekonomik yaptırımlarla birlikte çok büyük bir çöküş yaşayabilir. Bu nedenle seçim sonrası Türkiye'sinin gerçek gündeminin buna dair verilecek karar olacağını, rejim ve düzen arasındaki ilişkilerin bu eksen üzerinde belirleneceğini şimdiden söylememiz mümkün görünüyor.

Erdoğan'ın “kutuplaştırma siyaseti” izlediği genel kabul gören bir değerlendirme. Türkiye siyaseti bu kabulden hareketle okunabilir mi? Yani sorunumuz “kutuplaşma” mı? Erdoğan'ı ve AKP iktidarını buna indirmek mümkün mü? Tabii bir de, özellikle düzen siyasetinin “kutuplaşmaya son vermekten” söz eden unsurları hakkın-

da ne dersiniz?

Erdoğan elbette ki bir kutuplaşma siyaseti izliyor ama sahte kutuplaşmalar üzerine inşa edilmiş bir siyaset bu. Yani esas çelişkinin, emekle sermaye, yoksullukla zenginlik arasındaki çelişkinin üzerini örten, bunun yerine dinsel-kültürel bir kutuplaştırma siyaseti üzerinden yoksul sınıfların sınıf kinlerini manipüle eden, onların düzene yönelmesi muhtemel öfkesini, “vesayet rejimi”ne, “kodamanlar”a, “milletin değerlerine yabancılaşmış olanlara”, “Cehape zihniyetine”, “laikçi”lere yönelten bir siyaset. Bunun ise tek bir panzehri var: Uzlaşma talep etmek değil, tüm bu sahte kutuplaştırmaların karşısına gerçek bir kutuplaşma siyasetiyle çıkmak. Yani emekçileri siyaset sahnesine taşıyarak, asıl çelişkiyi; sınıf çelişkisini siyasetin merkezine yerleştirmek, sınıf siyaseti yapmak.

Yine seçimden hemen önce yazdığınız yazıda işaret ettiğiniz bir sorun var. Ülkenin “seçim manyağı” yapıldığı bir dönemin, 15 Temmuz sonrası estirilen terörün de katkısıyla siyasette yaptığı tahribattan söz etmiştiniz. Bunu yazarken de özellikle sizin de kullandığınız deyimle “sokağın” belki pasifize edilmesine, belki devre dışı bırakılmasına işaret ediyorsunuz. Son seçimi ve seçim sonuçlarını bu açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu sorunu dönüştürmenin yolu var mı?

Kılıçdaroğlu Salı günü grup konuşmasında, “bizi boykot yapmaya, sokağa çıkmaya yöneltmeye çalışan kesimler oldu ama onlara uymadık” minvalinde bir açıklama yaptı. Bu, Kılıçdaroğlu'nun her zamanki çizgisine uygun bir şekilde kitlelerin enerjisini sandık aracılığıyla soğurmaya ve sokağı kriminalize ederek meşru bir siyaset mekânı olmaktan çıkarmaya odaklı bir açıklamaydı. Seçim sonuçları “boykottur, sandıktır, bunlara hiç girişmeyin” şeklindeki söylemin kendini doğrulmasının bir aracı olarak görüldü. Kolayca bir reçete yazıyor gibi görünmek istemem ama sorunuza bir yanıt vermek adına, bunu dönüştürmenin yolunun toplumun sokak korkusunu yene-

cek, haklı, meşru, kitlesel birtakım siyaset pratiklerinin kolektif bir akıl aracılığıyla önce tasarlanması ve sonra da hayata geçirilmesinden geçtiğini söyleyebilirim.

Son olarak TKP ile ilgili bir soru. Seçimlerden birkaç gün önce yapılan açıklama ve ilan edilen “biz sandığa gitmeyeceğiz” tavrı çok tartışıldı. Sizin bu tavırla ilgili değerlendirmelerinizi, en azından yönünü biliyoruz. TKP açıklamasıyla ortaya çıkan konumlanışın ülkenin geleceği açısından çok önemli olduğu yönünde değerlendirmeleriniz oldu. “Keşke bu kadar keskin bir açıklama yapmasaydı TKP” ya da “tavır doğru ama bunu hiç duyurmasaydı” diye düşündünüz mü? TKP'nin ya da temsil ettiği hattın bu süreçte zarar görebileceği gibi bir kaygınız oldu mu?

“Sessiz kalmak mı yoksa yapılan açıklama mı TKP'nin elini güçlendirirdi” sorusunu ben de sordum elbette kendi kendime. Sessizlik kısa vadede TKP'nin elini güçlendirir ve 31 Mart'ta yakaladığı ivmeyi daha da hızlandırır- dı kanımca. Öte yandan sınıf siyaseti yapma iddiasında olan ve kolektif bir akılla işleyen bir partinin tüm bunları ölçüp biçmediğini düşünmek yanıltıcı olur. TKP, sosyalist solun çok ciddi bir ideolojik-politik savrulma yaşadığı bir dönemde “bize dayatılan oyunu reddediyoruz” demeyi göze aldı ve onun siyaseten taşıdığı riskin de farkında olduğu açık. Önümüzdeki süreçte yapılacak doğru hamlelerin ve atılacak adımların şu an dezavantaj gibi görünen durumu tersine çevirebileceğine ve uzun vadede sınıf siyasetinde ısrarın karşılığının alınacağı kanaatindeyim ben.

SAMANALTI / Saif Munzur

KUTUPLAŞMA İSTEMEYENLER SADECE ERDOĞAN'A MI “SUS” DİYOR?

Erdoğan'ın öfke saçan ve öfke yaratan zehirli dili biliniyor. Buna dönük tepkinin anlaşılabilir bir tarafı yok. Türkiye Erdoğan'dan yoruldu!

Son seçim bir bakıma Erdoğan'dan yorulanlar arasında bugüne kadar kendisini desteklemiş olanların da ağırlık kazanmaya başladığını gösteriyor.

Erdoğan'ın daha az bağırmasını, hatta daha az konuşmasını istiyor herkes. “Sus da daha fazla kutuplaştırma” diyorlar.

Fakat bunu sadece Erdoğan'a söylemiyorlar. Sadece seçimden önce yaptığı açıklamayla değil, seçim sonrasında bir dizi konuda sorunlara işaret etmesiyle de TKP, normalleşmecilerin hedefi oldu.

İmamoğlu'nun İslamcılara yaptığı şirinlikler, laikliği savunan bir partinin değil de ılımlı İslamcı bir grubun adayı gibi davranması, türbe ziyaretleri, dini siyasal dilinde kullanması TKP'nin tepki gösterdiği unsurlardı. Bundan ibaret de değildi, İmamoğlu'nun zengin bir müteahhit olduğu, sadece

patron temsilcisi değil, kişisel olarak da patron olduğu söyleniyordu TKP tarafından.

Erdoğan'ın susmasını umut edenlerin bir kısmı TKP'yi de susturmak istedi.

İmamoğlu'nun zenginliğinden söz etmenin zamanı değildi, laiklik derken aşırıya gitmemek lazımdı vs.

Görünüşte İmamoğlu, eleştirilere karşı savunuluyordu.

Oysa gerçek şu ki, sermayenin istediği büyük uzlaşmanın önünde engel olarak görülen komünistlerin susturulması İmamoğlu'nu korumak için değil, uzlaşmayı korumak için gündemde.

Çok iyi niyetli bir biçimde kazanan adaylarını savunurken, normalleşme umudunu da taşıyan emekçiler, “uzlaşma değil mücadele” diyenlerin susturulmasından sadece zarar görürler.

Türkiye Komünist Partisi'ne yönelen saldırıların da asıl hedefi bu: Sermayeye ve gericilikle dans etmeyi sevenler, TKP'nin işi bozmasını istemiyor.

NERDEN ALIRIZ? DAYANIŞMA

YAPI KREDİ BANKASI
Ümraniye Çarşı Şubesi
ŞUBE KODU : 1171
HESAP NO: 87854153
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR490006701000000087854153

AKBANK
Bahariye Şubesi
Şube kodu : 0141
Hesap No : 0128702
Türkiye Komünist Partisi IBAN:
TR320004600141888000128702

BOYUN
EGME

ZENGİNLERİN İSTİKRARI, YOKSULLARIN KRİZİ

Hem siyasette, hem de ekonomide tüm “kriz” unsurları, kapitalist düzenin ve kapitalist ülkeler arasında kurulu dengelerin ürünüdür. Kriz tablosundaki her şey bu düzen içinde kaçınılmazdır. Düzen güçlerinin yapmaya çalıştığı ise, sorunu ortadan kaldırmak değil, istikrarlı bir biçimde yönetmektir.

Herkesin ortak isteği haline geldi: Normalleşme! Bu kelimeyi tüm düzen muhalefeti, sermaye grupları, onların dernekleri ve iktidar içindeki bazı odaklar kullanıyor. Halkın da bunu benimsediğini görmemek büyük bir yanlış olur. Emekçi halk, içine sürüklediği girdabın “normal” olmadığını düşünüyor. Yoksullaşmanın, işini kaybetmenin, hukuksuzluğun, orman kanunlarının

normal olmadığını hissediyor.

Bu yüzden normalleşme denildiğinde “neyn normalleşmesi” sorusu sorulmuyor.

Oysa normalleşme denilen tam olarak emekçiler için hiç çekilir olmayan bir hayatın kural haline gelmesi. Şimdiye kadar bu hayat, zorbalıkla, tek adamın otoritesi ile, gerici AKP iktidarının çevresinde örülmüş olan tarikat-sermaye ağı ile kabul ettiriliyordu.

AKP ya da Erdoğan yolun sonun gelmiş değil ama bu

yönetim biçimi yolun sonuna gelmiş durumda. Sermaye uzun süredir, bu yöntemin sürdürülebilir olmadığını düşünüyor.

Yönetme yöntemini değiştirmekse öyle kolay bir iş değil. “Yönetim değiştirelim” derken, yönetemez hale gelmek de var. Erdoğan’ı değiştirmeye niyet edenlerin hepsi sonunda Erdoğan’ı terbiye etmekte karar kılıyor.

23 Haziran seçimlerinden sonra oluşan durum da bununla ilgili.

“ZENGİNLERİ SEVERİM” DİYEN ÖZAL DEĞİL MİYDİ?

İmamoğlu'nun serveti hakkında yapılan yorumlar, bu ülkede asıl eksik olanın solculuk olduğunu bir kez daha gösterdi. Yarını olmayan, işi ve aş güvencesinde olmayan insanlara, 'Zengin olsun iyidir. Açı doyurmak zordur' denildi.

İmamoğlu mal beyanında bulundu. Beyana bakılırsa kendisinin ve eşinin net 10 milyon lira karşılığı olan bir serveti vardı. Hayatında 10 milyon lirayı bir arada görmemiş olan emekçiler için oldukça tatsız olan bu duruma “hafifletici” açıklamalar bulmak yine de çok zor değil. AKP'nin yağmacılarıyla karşılaştırıldığında oldukça “mütevazı” bir zenginliği olduğunu söyleyenler olabilir. Ya da “şimdi zamanı mı adamın zenginliği ile uğraşmanın. Patron olmadığını söylemedik ki zaten” diyen solcuların ortaya çıkması kimseyi şaşırtmazdı. Nitekim öyle oldu. Bunu söyleyenler bolca çıktı. Şaşırtıcı bir savunma ise Cumhuriyet'in tuzu kuru yazarı Mine Kırıkkanat'tan geldi.

“Mal varlığının genişliği de güven verdi. Çünkü... Açı doyurmak zordur. Toku doyurmak gerekmez. Aman zengin olsun, doymayan eski fakirlerden bıktık.” Kırıkkanat böyle dedi. Bu açıklamada bir fazla, bir de eksik var. Fazla olan yoksullara düşmanlık. “Fakirin doymamasından bıktık” cümlesi kastının ne olduğundan bağımsız olarak herhangi bir sol görüşlü kişiyi kızdırması gereken bir cümle. Eksik olansa zenginlerle ilgili. Yoksulluğun kaynağı birilerinin fazla zengin olması. Sömürüyle zenginleşenler, emekçileri yoksullaştırıyor. Zengin düşmanlığı, servet düşmanlığı emekten, halktan yana bir solculuğa bu kadar uzak olamaz.

SERMAYE: SEÇİM BİTTİ HİZMET ZAMANI

Ekonomik kriz göstergeleri sadece ülkemizde değil dünyada kendini göstermiş durumda. Patronlar, bir yandan ekonomideki tıkanmanın yükünü emekçi halka yükleyip, bir yandan buradan yeni fırsatlar çıkarmaya çalışıyor.

Bu koşullarda, siyasette de kriz değil normalleşme istediklerini defalarca dile getirdiler.

23 Haziran gecesi TÜSİAD'ın İmamoğlu'na yollayacağı coşkulu bir selamlama bu açıdan ters mesajlar yaratabilirdi. Onun yerine serin kanlı bir tebrikle yetindiler. TÜSİAD başkanı Simone Kaslowski'nin, yayımladığı twitter mesajı şuydu: İstanbul Belediye Başkanı Sayın Ekrem İmamoğlu'nu kutluyor, bu güzel kente sunacağı tüm katkı ve çalışmalar için başarılar diliyorum. Seçim gününe kadar herkesin “bu bir belediye seçimi değil. İstanbul'u kaybeden, Türkiye'yi kaybeder” dediği ülke gitmiş, geriye İstanbul'a vereceği hizmetler için başarılar dilenen bir adayın kazandığı seçim zaferi kalmıştı.

DEMOKRASİ SINAVI GERİDE KALDI

TÜSİAD'ın asıl seçim mesajı ise ertesi gün yayımlandı. Bu açıklamada söylendiğine göre önemli bir demokrasi sınavı geride bırakılmıştı.

“Türkiye ekonomisinin üçte birini temsil eden İstanbul'un yönetimi ve kalkınma öncelikleri için devlet, özel sektör, sivil toplum, akademi ve tüm diğer paydaşların uyum ve işbirliği içinde çalışmasını” temenni eden TÜSİAD, bu işbirliği ve uyumun ülkenin kalkınması için çok önemli olduğunu düşünüyordu.

FARK 800 BİN AMA YER YERİNDEN OYNAMIYOR

23 Haziran'da AKP oylanacaktı. Erdoğan gidecekti. Oy farkı beklenenin çok üstünde olduğu halde ikinci gün yaparak kıvıldamıyor. Erken seçimden söz edenler sadece 'yok' diyor 'erken seçim olmaz.'

23 Haziran'da yinelenen seçim böyle sonuçlandı: İmamoğlu AKP'li rakibinden tam 803,986 fazla oy aldı. Bu sonuç AKP için hiç kimsenin beklemediği kadar büyük bir hezimet anlamına geliyor.

Öte yandan birkaç yüz bin gibi bir farkın bile ülkede büyük toplumsal hareketlere yol vereceği, cesaret kazanan halkın AKP'yi sırtından atmak için harekete geçeceği, erken seçimin de kaçınılmaz olacağı seçimden önce herkesin kabul edebileceği bir varsayımı.

İmamoğlu'nun seçim zaferi Beylikdüzü'nde büyük bir gece mitingi ile kutlandı, kentin hemen her yerinde kutlamalar sokaklara taştı. Aynı saatlerde muhalefet cephesinden yapılan açıklamalarsa çok serin bir biçimde, erken seçim ihtimalini ortadan kaldırmaya dönük oldu. İktidar da muhalefet de, sarsıntı istemiyordu.

Kılıçdaroğlu, “ülke hemen asli gündemlerine dönmeli” derken, HDP'li Sezai Temelli “seçim 4 yıl sonra olabilir” diyerek asıl isteklerinin bir erken seçim değil, reform olduğunu duyurdu.

Kutlamalar geç saatlere kadar sürdü ama kimse sabahlamadı. Ertesi gün işine gücüne koyulan İstanbullular Pazartesi akşamını mutlu ve sessiz bir biçimde evlerinde geçirdi.

HDP SARAYDAN REFORM İSTEDİ

HDP kendi hesaplarını yaparken sermayenin beklentilerini göz ardı edemiyor. 23 Haziran politikalarında da değerlendirmelerinde de 'kriz değil pazarlık' aradıklarını gösteriyorlar.

HDP Eş Genel Başkanı Sezai Temelli'nin seçim gecesi yaptığı değerlendirme, 23 Haziran'ın düzen muhalefeti açısından dile getirilen “Erdoğan'ı devirme” hedefinin değil akıllardaki “Erdoğan'ı yola getirme” hedefinin doğru olduğunu gösteriyor.

“Türkiye siyaseti açısından da önemli bir eşiği geride bıraktık. Türkiye'nin ikti-

yacı duyduğu şey uzlaşmacı, müzakereci bir anlayış. Türkiye'nin içinde bulunduğu bu gergin siyasetin bu kutuplaştırıcı siyasetin geride bırakmaya ihtiyacı var.” derken, “Türkiye anayasasını artık yapmalıdır. Bir demokratik anayasayı var etmelidir.” sözleriyle çağrısını yaptı. Temelli'nin Erdoğan'a yaptığı bir açık çağrı da dikkat çekiciydi: Kabine revizyonu beklentisi herkeste var. İşaret edeceğim şu bakan bu bakan değil Türkiye'nin

ihtiyaçlarına uygun liyakati esas alan bir kabineye ihtiyaç olduğu talebimizdir. Açık olan şu: HDP sermaye sınıfının normalleşme beklentisine olumlu yanıt veriyor. Bu koşullarda istifası ya da erken seçime gitmesi istenilebilecek Cumhurbaşkanı'ndan kabine değişikliği istiyor! Sezai Temelli'nin erken seçimle ilgili söyledikleri şöyle: Türkiye belki 4 yıl sonra seçime gidebilir, daha önce de gidebilir...

Özel okul öğretmenleri için asıl "iş" şimdi başladı

ÖZEL OKULLARDA HAK KAVGASI

Patronların Ensesindeyiz, okullar tatile girdiği sıralarda, özel okullarda asıl işin başlayacağını duyurmuştu. Sözleşme yenileme zamanı, patron baskısı ve hak gasplarıyla geldi. Öğretmenler komitelerle haklarını arıyor.

Patronların Ensesindeyiz Dayanışma, Haberleşme ve Mücadele Ağı'na (PE) özel okul çalışanlarından ihbarlar yağıyor. Okulların kapanmasıyla birlikte özel okul patronları sözleşme yenileme dönemini açmış oldu. PE bu dönemi, yayınladığı uyarılar, yardımcı hukuk metinleri ve örgütlenme çağrılarıyla karşıladı.

Özel okul çalışanları, patronlarla kişisel sözleşmeler için masaya oturuyor ama bireysel olarak hak aramaya çalışmanın sonu sıklıkla hüsrana oluyor. Bu nedenle PE öğretmenlere komiteler kurma ve birlikte hak arama telkininde bulunuyor.

Bu doğrultuda pek çok okulda adımlar atıldı, atılıyor. Kolay olmu-yor. Patron baskısı bazen artarak sürüyor, bazen patronlar şırretle-şiyor fakat birlikte hareket etmeyi, örgütlenmeyi başaranlar her zaman kazançlı çıkıyor.

DOĞA KOLEJİ'NDEN SONRA SIRA ÖZGÜR BOZA OKULLARI'NDA

18 Haziran günü Doğa Koleji Öğretmen Komitesi ile bir araya gelen Özgür Boza Okulları öğretmenleri bir komite kurmaya karar verdiler. Patronların Ensesindeyiz Özel Okul Öğretmenleri Dayanışma Ağı'nda yer almaya karar veren öğretmenler, karşı karşıya kaldıklarını belirttikleri hak ihlallerini konuşarak önümüzdeki süreçte neler

yapılabileceğini değerlendirdiler.

Özgür Boza Okulları Öğretmen Komitesi'nde yer alan öğretmenler, Doğa Koleji öğretmenlerinin deneyimlerini dinleyerek, mücadelelerini ortaklaştırmak için görüş alışverişinde bulundular. Doğa Koleji Öğretmen Komitesi ile Özgür Boza Okulları Öğretmen Komitesi, hak mücadelesi vermek için kararlı olduklarını ilan etti.

VELİLERE ÇAĞRI

Özgür Boza öğretmenlerinin attıkları ilk adımlardan biri öğrenci velilerine yaşadıkları hakkında bilgi veren ve onlardan dayanışma talep eden bir bildiri yayımlamak oldu.

Özgür Boza Okulları'nda iki aydır maaşlarını alamadıkları ve haklarını aradıkları için mobbinge uğradıklarını söyleyen öğretmenlerin öğrenci velilerine mesajında "okulumuza sizler gibi büyük heyecanla başladık, hep birlikte emek harcadık, üzülerken söylüyoruz ki çabamız baskı ve istismara uğradı. Biz öğretmenler olarak öğrencilerimizi mağdur etmemek adına son ana kadar okulumuzda yaşanan, yaşatılan sıkıntıları aksettirmedik. Önceliğimiz öğrencilerimizdi. Bununla birlikte maaşlarımızı Mart ayında kısmı kısmı yattı, Nisan ayından itibaren şu ana kadar olan kısmı için ise hiç ödeme yapılmadı" deniliyordu.

Öğrenci velilerinden destek ve

dayanışma beklediklerini söylerken, verdikleri mücadelenin öğrencileri için de gerekli olduğunu şöyle ifade ettiler: Eğitim yılı boyunca çocuklarımıza en iyiyi kazandırma çabamızda bizlerle birlikte çalışan, emek harcayan siz sevgili velilerimizin sesimizi duymasını istiyor, desteklerinizi bekliyoruz. Sizlerin de karşı karşıya kalabileceği zorlukları, sıkıntıları birlikte geçirmek için

sesimize ses olun istiyoruz.

PATRON ÇILDIRDI

Özgür Boza Okulları'nda komitelerini kurarak haklarını aramaya başlayan öğretmenler, "solcu" patronu çok kızdırdı. Kızgın patron sosyal medya hesapları üzerinden saldırıya geçerken kendisine muhatap aradığını duyurdu. Hakkında yapılan yayınları eleştirip, "komite kimmiş"

mesajları vererek "isim almaya" çalıştığı görüldü.

Komitenin buna yanıtı, belirlediği bir temsilciyi "solcu patrona" bildirip görüşme önermek oldu.

Özgür Boza'nın kabul ettiği görüşmelerle bir sonuca gidilmesini öğretmenlerin birlik ve dayanışmasıyla, öğrenci velilerinin öğretmenlerin yanında yer almaları gerektiğini anlamaları sağlayacak.

ÖZGÜR BOZA OKULLARI ÖĞRETMEN KOMİTESİNDEN AÇIKLAMA

Biz Özgür Boza Okulları Öğretmen Komitesinin okul yönetiminden talepleri aşağıda sıralanmıştır. Biz bu talepleri yüz yüze görüşmeye hazırız.

Daha önce de defalarca konuyla ilgili çeşitli iletişim kanallarından görüşmek istedik ancak kapılar yüzümüze kapatıldı ve WhatsApp grupları okul müdürü tarafından iletişime kapatıldı.

Bugün itibarıyla komitemiz sözcülüğünü İngilizce Öğretmeni Sema Öçal öğretmenimiz üstlenmiştir. Komitemiz başından beri tüm kararları ortak almaktadır.

Komitemiz aşağıda sıralanan taleplerin sonuna kadar arkasında olacaktır. Öğretmenler olarak coşkuyla ve sahiplenerek başladığımız eğitim-öğretim yılının sonunda bunları yaşadığımız için üzgünüz. Buna neden olan gelişmeleri okul yönetiminin çözebileceğini düşünüyoruz. Ancak bugüne kadar neden çözümlenmediği konusunda tatminkâr bir açıklama yapılmamasını, değişik kanallardan bize atfen iftira, yalan gibi hedefi şaşırtmaya yönelik yapılan açıklamaları da şaşkınlıkla takip ediyoruz.

"Bir süreci geçirdik ve atlattık" söylemlerinde bulunan okul yöneticilerinin, uzun süredir çeşitli zorluklar yaşayan tüm çalışanların yatmayan maaşlarıyla ilgili 26 Haziran Çarşamba gününe kadar ödeme yapmalarını bekliyoruz. Özgür Boza Öğretmen Komitesi sanal bir oluşum değildir, gerçektir, aşağıdaki taleplerimiz komitemizin bugün yaptığı toplantıda karar altına alınmıştır. Biz okul yönetiminden yalnızca

emeğimizin karşılığını istiyoruz. Hakkımız olmayanı istemiyoruz.

TALEPLERİMİZ

- Mart ayından bugüne kadar ödenmeyen maaşlarımızın 26 Haziran Çarşamba gününe kadar ödenmesini ve okul yönetiminin bir süredir yaptığı gibi ek sürelerle bu ödemeleri geçiştirmemesini,

- Aylardır ödenmeyen ücretleri nedeniyle iş sözleşmelerini haklı gerekçeyle fesheden öğretmen arkadaşlarımızın sözleşme süresi sonu olan 31.08.2019 tarihine kadar olan bakiye ücret alacaklarının ödenmesini,

- Okulla yapmış olduğumuz sözleşme gereği haftalık çalışma süresi 40 saat olup geçmişte bu süreyi aşan çalışmalarımız nedeniyle doğan fazla mesai ücretlerimizin de aynı süreye kadar ödenmesini, bundan sonra doğacak olan fazla çalışma ücretlerimizin aylık olarak bordroya yansıtılarak ödenmesini,

- Veli toplantısı öncesi sınıfların öğretmenler tarafından düzenlenip toplanmasının istenmesi, görevimiz kapsamında olmamasına rağmen bazı işlerin tarafımızdan istenerek "iş bitmedikçe okuldan çıkamazsınız" gibi taleplerin, sosyal medya hesapları açılarak Özgür Boza ve okul yöneticilerinin paylaşımlarının desteklenmesinin istenmesi gibi angaryaların sona erdirilmesini talep ediyoruz.

Özgür Boza Okulları Öğretmen Komitesi

PLAZA VE OFİS EMEKÇİLERİ KIDEM TAZMİNATI HAKKINI SAVUNUYOR

Plaza ve Ofis Emekçileri Komitesi son dönemde gündeme gelen Kıdem Tazminatı fonunun yağmalanması ve kıdem tazminatı hakkının yok edilmesi çabalarına karşı bir bildiri yayımladı. Bildiri hakkında hazırladıkları duyuruya, yine onların hazırladığı bir infografik ile birlikte sayfalarımızda yer veriyoruz.

AKP'nin işçi düşmanı uygulamalarını yukarıdan aşağıya doğru liste yapacak olursak en başa "Kıdem Tazminatı" saldırısını yazabiliriz. Her yapısal reform, torba yasa gündeminde işçinin en temel hakkı olan Kıdem Tazminatını ortadan kaldırmaya yönelik girişimler olmuştur.

Son saldırı Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak'ın 31 Mart yerel seçimlerinin hemen ardından açıkladığı 'Ekonomide Yapısal Dönüşüm Paketi' adı altında patronların da desteğini arkasına alarak gerçekleşmiştir. Sabancı Ailesinin övgüler sıraladığı, Power Point sunumları ile ünlenen Damat Bakan bu kez kararlı olacağını ifade etmiştir.

23 Haziran seçimlerinin hemen ardından bu saldırının gerçekleşeceği, Plaza ve Ofis çalışanları arasında işe gelip giderken servislerde, yemek ve çay molalarında iyiden iyiye konuşulmaya başlanması, geçtiğimiz hafta birçok işyerinden Kıdem Tazminatına dair saldırının hızlıca olacağının sinyali bizleri adım atmak konusunda harekete geçirdi.

Patronların Ensesindeyiz Dayanışma

ve Mücadele ağı ve TKP Emek Merkezi ile ortak çalışmamız olan bildirinin hızlıca hazırlanması, bu bildirinin olabildiğince işyerlerimizdeki emekçilere ulaştırılması, bu gündemle işyerindeki arkadaşlarımızla yan yana gelmek bu saldırıya verilebilecek en iyi yanıt olacaktır.

Damat Bakanın açıklamalarında sıkça kullandığı 'Paydaş', 'Entegrasyon', 'fon sistemi' sözcüklerinin ne anlama geldiği

çok açıktır; AKP patronları korur, işçileri ezer.

Kayıt dışı çalışmanın kural haline getirileceği, patronun işçiyi işten çıkarmak için hiçbir bahane sunmasına gerek kalmadığı, fonda biriken paranın patronlar tarafından istenildiği zaman kullanılabilceği bu sistem işçiler için kavga konusudur.

Mecidiyeköy -

Maslak hattında öğle arasında o sevimsiz kulelerde yemeğinizi yerken, işyerinizin çay makinesinin yanında çayınızı alırken, işe gidip gelirken bindiğiniz servisin koltuğunda veya işyerinin sosyal medya gruplarındaki yazışmaları okurken Plaza ve Ofis emekçilerinin bildirisi ile karşılaştığınızda bu saldırıya karşı duran örgütlü gücün olduğunu göreceksiniz.

KIDEM TAZMİNATI HAKKIMIZA SAHİP ÇIKIYORUZ

Kıdem tazminatı işçinin hakkı olan ve patronun el koyduğu emek gücünün karşılığının yalnızca bir miktardır. AKP ve patronlar, işçilerin en önemli haklarından olan kıdem tazminatını fon kurarak fiilen kaldırmak istiyor.	10 YIL ASGARİ ÜCRETLİ ÇALIŞAN BİR İŞÇİ İÇİN		
	Şimdiki kıdem tazminatı	Fon Sisteminde patronun cebinden çıkacak miktar	Faiziyle birlikte fonda biriken kıdem tazminatı
	25.042	4.977	8.601
Patronun cebinde kalacak para	20.065		
	İşçinin kaybı		
			-16.441

Kıdem tazminatında, karşılığı alınmamış hakkının işçiye ödenip ödenmemesi, fona bağlanması tartışılıyor. İşçilerin fonda biriken tazminatı çekmeleri için getirilecek şartlar, tazminatı almayı zorlaştıracığı gibi tazminat miktarı da **önemli oranda azalacaktır.**

- ❗ Kıdem tazminatı fona bağlanmamalıdır
- ❗ Kıdem tazminatı tavan uygulaması kaldırılmalıdır
- ❗ Kıdem tazminatını hak etmek için bir yıl çalışma şartı kaldırılmalıdır
- ❗ Kıdem tazminatı her türlü sözleşme biçiminde geçerli olmalıdır
- ❗ Kıdem tazminatı ödemeyen patronlara yasal yaptırım uygulanmalıdır

İşçiler örgütlü olduğunda haklarını koruyabiliyor

İşçiler yan yana geldiklerinde patronlardan istediklerini alabiliyor.

Hep birlikte haklarımıza sahip çıkmamızın zamanıdır.